

OPHOLDSTEDET I BOGENSE

NYHEDSBREV - OKTOBER 2020

- Der kom et brev....
- Paintball for fuld tryk
- Værdien af et godt program
- Interview med Andrea Arceci
- Whiteboard animation - hvorfor?

Foto: Friske æbler fra vores egen æblehave

Interview med Andrea Arceci

Praktikant, april-september 2020

Fortæl lidt om dig selv og hvorfor du kom til Bogense

Mit navn er Andrea Arceci, jeg er 30 år gammel og kommer fra Italien.

Jeg kom til Danmark i januar 2020, fordi jeg havde tilmeldt mig et 10 mdr. kursus på Den Rejsende Højskole i Sydsjælland: 3 mdr. forberedelse, 6 mdr. arbejde på et udviklingsprojekt i Malawi, efterfulgt af 1 mdr. oplysningsarbejde om projektet i Europa.

Men da vi var klar til at tage flyveren til Det sydlige Afrika, satte lock-down i det meste af verden, pga. smittefare for Covid-19, en særdeles effektiv stopper for den plan. Italien var på det tidspunkt hårdt ramt og jeg fik det interessante tilbud at være nogle måneder i Bogense og give en hjælpende hånd, i første omgang med mere praktiske opgaver i køkken og grøntsagshave, men efterhånden også med især fritidsaktiviteter og ture med de unge.

Hvad er din baggrund for at arbejde her?

Jeg har en bachelor i pædagogiske studier og en bachelor i idræt og sundhed, og så har jeg en passion for sporten squash, som jeg har dyrket i mange år. Denne passion har ført mig til rejser i andre lande, bl.a. ½ år som assisterende coach hos Squashrx i New York og flere år som assisterende coach for det nationale ungdomshold i Italien og jeg har selv været udøvende squashspiller igennem mange år på højt plan.

Igennem hele mit liv har jeg prøvet at kombinere mit arbejde og de færdigheder, som jeg har erhvervet igennem mine studier, og det har jeg haft rig mulighed for her i Bogense. Jeg har haft nogle fantastiske oplevelser sammen med de unge og følt, at jeg også har kunnet bruge mine pædagogiske erfaringer fra sportens verden, hvor jeg har undervist og trænet unge i squash.

Hvordan har du så oplevet din tid i Bogense?

Hele det sidste år har mit liv været fyldt med uventede muligheder. Det, der har betydet meget for mig, har været mit ophold her i Bogense, som jeg også har betragtet som mit hjem de sidste 6 måneder. Jeg har både arbejdet her og lejet et værelse i de tilstødende bygninger.

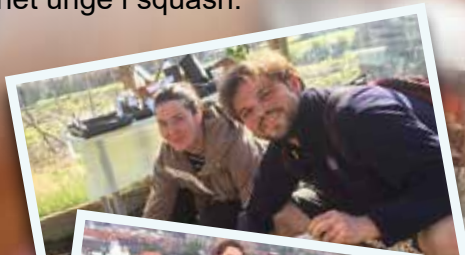
Et hjem er ikke kun vægge, men det, der virkelig betyder noget, er forholdet mellem menneskene i hjemmet. Her har jeg været i stand til at opbygge vidunderlige venskaber og frem for alt gjort mig nogle livserfaringer, der har løftet mig - både på det menneskelige plan og rent professionelt.

Den danske model og den pædagogiske fremgangsmåde på opholdsstedet er jeg blevet meget imponeret af – heriblandt det med at have fokus på den enkelte unge og dennes personlige historie.

Hvad skal du så nu?

Jeg har siden i sommers undervist i squash i Odense Squash klub og har fået tilbudt en stilling der, som betyder, at jeg fremover vil bo og arbejde i Odense, med noget af det, som fylder rigtig meget i mit liv.

Jeg er taknemmelig for, at jeg fik muligheden for at arbejde på Opholdsstedet i Bogense og ser frem til at fortsætte samarbejdet på den ene eller den anden måde.

Der kom et brev....

Anne-Lise* er mor til Karl*, som kom til Opholdsstedet i Bogense, da han var 13 år gammel, en teenager med store problemer og mistillid til de fleste voksne. Nu er hendes søn videre i livet efter en anbringelse, med op- og nedture, men som på mange måder har hjulpet Karl og hans familie. Efter at Karl flyttede herfra, kom der en dag et brev fra hans mor, som vi har fået lov til at bringe her:

Hej Bente

Tak er kun et fattigt ord.....Alligevel skal du have en stor tak. Du skal have tak for din måde at være på, du skal have tak for alt det, du og dine medarbejdere har gjort for Karl. Jeg ved ikke, hvor langt Karl var kommet, hvis ikke det var for jeres formidable indsats og tålmodighed. Selvfølgelig skal Karl også have en stor del af æren for, at han er kommet så langt, som han er i dag, og jeg håber han er stolt af sig selv.

Da Karl kom til jer for mange år siden efterhånden, var han en dreng der var langt ude ift. hashrygning og tilfagende kriminalitet. Han havde været flere forskellige steder, men var blevet smidt ud, fordi de ikke kunne rumme ham og hans problemstillinger. Så det var med en vis nervøsitet, vi prøvede Bogense, for det skal ikke være en hemmelighed, at jeg tænkte "det går nok heller ikke". Men det gjorde det. I rummede ham med hud og hår. Hvad end han fandt på at lave, var det aldrig på tale over for mig, at I ville smide ham ud. I prøvede det ene og det andet, og lige lidt hjalp det. Karl gik sine egne veje.

Karl havde svært ved relationer, og han har haft det svært med flere fra personalet i Bogense, dog er der nogle stykker, som har gjort en forskel for Karl, og her vil jeg bare gerne sige mange, mange tak til dem, da jeg tænker, det er dem, Karl har følt sig tryk ved, og som har kunnet rykke ved ham.

Han har haft gavn af et rummeligt skoletilbud og af praktikker både hos jer selv og udenfor huset. Der har været mulighed for mange oplevelser i Danmark og for at være med på rejser til andre lande. Noget af det har han gerne villet, og mange gange har han valgt det fra, indtil han selv var klar, men muligheden havde han altid.

Da jeg som mor måtte se i øjnene, at jeg ikke kunne hjælpe Karl, var det med blødende hjerte og en følelse af, at jeg var verdens

dårligste mor, som skulle aflevere mit barn til andre voksne mennesker. Når det nu skulle være sådan, kunne jeg aldrig have fundet et bedre sted end jeres. Nu er Karl klar til at komme videre i livet, og det er skønt at se, men igen med en vis nervøsitet fra min side, men også en meget stor glæde.

Endnu engang 10000-tak for jeres store indsats.

Med venlig hilsen
Anne-Lise

* Karl og Anne-Lise er opdigtede navne.

Foto: Parken på
Opholdsstedet i Bogense

Paintball for fuld tryk

Lørdag d. 19. september var der program-weekend, hvor der skulle gives ekstra gas. Vi havde aftalt at spille paintball, og der måtte gerne være fart over feltet. Ude ved banen blev vi mødt af en professionel "Paintballer", der bød os velkommen og gav en række instruktioner. Alle medvirkende blev udstyret med paintball-geværer, kedel-dragter og andet sikkerhedsudstyr. Inden vi for alvor startede "galskaben", blev vi skolet i brug af udstyret og hvordan man på bedste vis kunne sikre hinanden.

I en hel time bliver der løbet rundt og fyret løs med gummikugler (farvepatroner), så det kunne mærkes. Vi startede i to hold og endte til sidst med at spille alle mod alle. Godt nok gjorde det ondt at blive ramt, men som en af de unge udtrykte det, "det er vildt nok, men det gør ikke så ondt, som jeg troede, det ville gøre".

Da vi var færdige, blev der i de efterfølgende timer heftigt diskuteret, hvem der havde været den bedste, og hvem der havde været en svans. Der var ingen tvivl, alle havde haft den fedeste oplevelse – og oven i hatten røde skudmærker, som vi stolte kunne vise frem til hinanden efter duellen.

Foto: Paintball pistol med en grøn lufttank

Foto: Ingemann viser stolt, hvor han blev ramt

"det er vildt nok, men det gør ikke så ondt, som jeg troede, det ville gøre"

Værdien af et godt program

Når vi står overfor at skulle beslutte, hvordan sommerferien skal se ud for vores unge, har vi mange overvejelser og drøftelser om, hvad idéen og målet er.

Vi er vant til at tage udenlands og har de sidste somre været i Sverige, Norge, Tyskland, Italien, Spanien og Marokko. Undervejs møder vi nye mennesker, anderledes kultur og får indtryk, som ofte slet ikke ligner vores dagligdag, og dét er der en naturlig mobiliserende kraft i. Vi har haft rigtig mange gode oplevelser på disse ture.

I år så vi os nødsaget til at blive i Danmark og få det allerbedste ud af situationen, og det kræver nøje drøftelser med os selv og naturligvis med de unge. Det gør vi for, i så høj grad som mulig, at sikre den bedste sommerferie for alle, og det er noget af denne omhu, der er med til at sikre, at vi får bestemt et udfordrende og indholdsmæssigt rigt program, som tilgodeser dem, der kommer med. Det er en hårfin balance, der kræver, at vi bruger erfaringerne fra andre ture, at vi gør os umage og involverer de unge – og det gjorde vi også denne gang.

Kirsten, som har arbejdet på opholdsstedet i mange år og stod for programmet i uge 30, hvor "sommerhuset" var udskiftet med skibet "Viking", som lå i Gråsten havn:

*vi bruger programmet som vores pædagogiske værktøj til at opbygge relationen til de unge, til at gøre dem nysgerrige på verden og livet omkring os generelt – og det virker!

*den pædagog, som skal stå for programmet, er nødt til at ville det mere end noget andet, for det er dét, som man bruger til at mobilisere de unge – og når de unge gerne vil det, så er grunden skabt for en god tur

*den grundige forberedelse er altafgørende, så man får det tilrettelagt, så alle får noget ud af det

*det er vigtigt at tænke ind i, at de unge skal kunne se sig selv være med – det skal ikke være for kedeligt, men heller ikke for vildt – eller måske netop lidt vildt – alt afhængig af, hvilken elevgruppe man har. Er det de modige eller de forsigtige, som skal på tur – eller måske en blanding

*det skal være anderledes end, når vi har weekendture. Man skal kunne mærke, at vi kan gøre noget, som tager længere tid og måske er der mulighed for lidt fordybelse, selvom det er en næsten uoverstigelig udfordring for nogle.

*det skal være anderledes også på den måde, at der er flere ting, som er nyt for de voksne, så vi er "i samme båd", uanset om det er på ture til andre lande eller på ture i DK. Eks. fra i år: Ingen af os har boet på et skib i 5 dage, kørt blow-cart på Rømø, sejlet med Sirocco, konkurreret i bueskydning på en professionel bane i flere timer osv.osv. Det er i høj grad med til at opbygge den relation, der er så vigtig.

*det giver noget helt særligt i fht. til sammenholdet, at vi er sammen i flere dage i træk, 24 timer i døgnet og laver alting sammen – det gør noget

*det er et lærestykke i at tilsidesætte egne behov – og for den sags skyld gælder det både for de unge og for de voksne, men det har alle jo brug for at mestre

*Når jeg snakker med tidligere elever, er de altid optaget af de ture, vi har været på. De nævner ofte situationer eller oplevelser på en tur, som har gjort et særligt indtryk på dem og man kan mærke det særlige sammenhold, man har med dem, fordi vi har oplevet noget ekstraordinært sammen

Fotos: Et udklip fra Sommerprogrammet 2020

Whiteboard animation - hvorfor?

På Opholdsstedet i Bogense arbejder vi hele tiden med at udvikle på, hvordan vi kan formidle budskabet om vores tilbud og aktiviteter.

På hjemmesiden og på Facebook udtrykker vi os digitalt mest i tekst, fotos og nogle få videoer. Vi udgiver brochurer og nyhedsbreve på papir, men vi ville gerne noget mere.

For 3 år siden lavede vi en whiteboard-animationsfilm for at fortælle om vores sted og skole og har længe gerne villet gentage succesen – og det blev så midt i september, at det lykkedes.

Vi har arbejdet med samspillet mellem tegningerne og det indtalte speak for så præcist som muligt at formidle det budskab, som vi gerne ville. Målet er naturligvis, at den flittige blyantstreg og det rolige speak i baggrunden engagerer og fastholder modtageren til den sidste streg er tegnet.

Ud over at det er en, synes vi selv, sjov og utraditionel måde at lave video på, så er der også mere faglige argumenter for at prøve denne form for formidling.

Statistik

Statistisk set har en whiteboard-animation 15% højere fastholdelsesrate end en almindelig video. Desuden vil en whiteboard-video, statistisk set, blive delt tre gange mere på de sociale medier end en tilsvarende video, der er optaget normalt. Dog er man selv nødt til at yde en ekstra indsats for det, heller ikke med whiteboard-animationer kommer der ret meget "af sig selv". I skrivende stund har vores video fået over 7000 visninger på Facebook, hvilket vi er ganske godt tilfredse med.

Videnskaben

Vores menneskelige hjerne har spejlneuroner. Når man ser en video af billeder, der tegnes, føler man sig automatisk involveret i processen. Afslutningen af hvert billede frigiver en dosis dopamin, der får os til at føle, at vi selv er færdige med at skabe billedet, dvs. at whiteboard-animationen trækker én ind i historien på en anderledes måde end andre videoer.

Engagement

Flere undersøgelser viser, at online-seere normalt foretrækker at se videoer, der er under 60 sekunder. På grund af den engagerende karakter af whiteboard-animationsvideoer er man som seer muligvis ikke bevidst om, at man har set en længere video. For eksempel er vores video, omhandlende vores

tilbud i Bogense, 2 ½ minutter lang, men trods dette holder den seerne engageret.

Tidsløst

Skiftende mode, nye trends og endnu nyere gadgets er nogle af grundene til, hvorfor videoer blive forældede. Da tingene tit er karikerede i en whiteboard-animation, kan dette ses som en fordel, som ligeledes forlænger videoens levetiden.

Enkelheden

Med en whiteboard-animeret video er det muligt at forklare, hvad man udbyder af services uden at skulle gå for meget i detaljer. Det hele handler helt enkelt om at kunne illustrere noget via en god tegning, der på flere måder "siger" mere end mange ord, og som samtidig understøttes af en enkelt indtalt tekst.

Hvis du ikke allerede har set videoen, vil vi hermed invitere dig til at besøge vores hjemmeside, hvor du finder den på forsiden:

www.opholdsstedet-bogense.dk eller scan QR koden herunder for at se videoen.

WHITEBOARD ANIMATION

OPKLARER DET I BØGEN

STORYLINE →

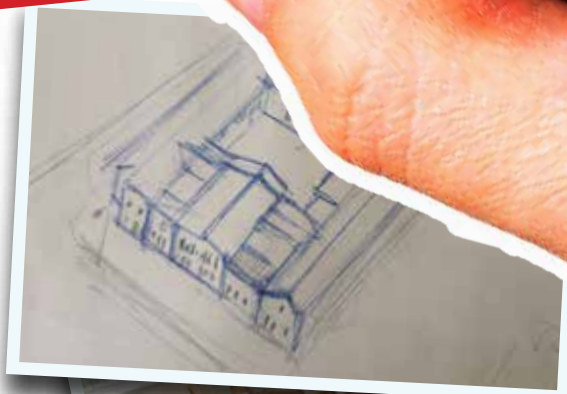

Foto: Opstilling til filmaoptagelse

Foto: Skitser til Whiteboard

Efterår i parken

- Opholdsstedet i Bogense

Følg os på
FACEBOOK

Du er velkommen til at kontakte os for at høre nærmere om vores tilbud, som omfatter

- Døgnophold §66 og §107
- Efterværn §76
- Støtte i egen bolig §85
- Tilbud om aflastning
- Akutanbringelser
- Godkendt til §74a - Ungdomssanktion og §78-anbringelse/alternativ afsoning

**For yderligere info er du velkommen til at ringe/ skrive til
Leder Bente Hansen - tlf. 21 49 57 04 - info@opholdsstedet-bogense.dk
www.opholdsstedet-bogense.dk**